

खजामंथनदंडं अंगारावक्षेपणं वा हस्ताकारं पिष्टविकारप्रमथनार्थं वा दंडं खजामंथप्रहस्तयोरिति विश्वः दर्वीशाकादिपरिवेषणार्थं असिमांसाद्यवकर्तनार्थं खड्गं कालांगं कृष्णाय समयं तीक्ष्णमित्यर्थः अकोशं पिधानहीनं ॥ १ ॥ गिरिराजसारः महामेरुवत्कठिनदेहः यद्वा गिरिराजसारो लोहं तेन तद्विकाररूपं पात्रजातं लक्ष्यते मध्यद्रव्यपाकार्थं मेहपाकार्थं वा तद्वान् ॥ २ ॥ ३ ॥ तत्त्वतः तत्त्वं नयामिनमामोमि ॥ ४ ॥ ५ ॥

वैशंपायन उवाच अथापरो भीमबलः श्रिया ज्वलन्नुपाययौ सिंहविलासविक्रमः ॥ खजांचदर्वीचकरेण धारयन्नसिंचकालांगमकोशमव्रणं ॥ १ ॥ ससूदरूपः परमेण वर्चसारविर्यथालोकमिमं प्रकाशयन् ॥ सरुष्णवासा गिरिराजसारवांस्तं मत्स्यराजं समुपेत्य तस्थिवान् ॥ २ ॥ तं प्रेक्ष्य राजारमयन्नुपागतं ततो ब्रवीज्ज्ञानपदान्समागतान् ॥ सिंहोन्नतां सोयमतीवरूपवान् प्रदृश्यते को नु वर्षभो युवा ॥ ३ ॥ अदृष्टपूर्वः पुरुषोरविर्यथा वितर्कयन्नास्य लभामि निश्चयं ॥ तथास्य चित्तं त्यपि संवितर्कयन्नर्षभस्यास्य नयामि तत्त्वतः ॥ ४ ॥ दृष्ट्वैव चैनं तु विचारयाम्यहं गंधर्वराजो यदि वा पुरंदरः ॥ जानीत को यं मम दर्शने स्थितो यदि प्सितं तल्लभतां च माचिरं ॥ ५ ॥ विराट्वाक्येन च तेन चोदितानरा विराटस्य सुशीघ्रगामिनः ॥ उपेत्य कौंतेय मथाब्रुवंस्तदा यथासराजा वदता च्युतानुजं ॥ ६ ॥ ततो विराटं समुपेत्य पांडवस्त्वदीनरूपं वचनं महामनाः ॥ उवाच सूदोस्मि नरेन्द्र बलवो भजस्व मां व्यं जनकारमुत्तमं ॥ ७ ॥ विराट उवाच नसूदतां बलवश्च दधामि ते सहस्रनेत्रप्रतिमो विराजसे ॥ श्रिया च रूपेण च विक्रमेण च प्रभाससे त्वं नृवरो नरेष्विव ॥ ८ ॥ भीम उवाच नरेन्द्रसूदः परिचारकोऽस्मि ते जानामि सूपान्प्रथमं च केवलान् ॥ आस्वादितान् पतेपुराभवन् युधिष्ठिरेणापि नृपेण सर्वशः ॥ ९ ॥ बलेन तुल्यश्च न विद्यते मयानियुद्धशीलश्च सदैव पार्थिव ॥ गजैश्च सिंहैश्च समेयिवानहं सदा करिष्यामि तवानघ प्रियं ॥ १० ॥ विराट उवाच ददामि ते हंतवरा न्महानसे तथा च कुर्याः कुशलं प्रभाषसे ॥ न चैव मन्येतव कर्म यत्समं समुद्रनेमि पृथिवीं त्वमर्हसि ॥ ११ ॥ यथा हि कामो भवतस्तथा कृतं महानसे त्वं भव मे पुरस्कृतः ॥ नराश्च ये तत्र समाहिताः पुराभवांश्च तेषां मधिपो मया कृतः ॥ १२ ॥ वैशंपायन उवाच तथा स भीमो विहितो महानसे विराटराज्ञो दयितो भवद्दृढः ॥ उवा स राज्येन च तं पृथग्जनो बुबोधत त्रानुचराश्च केचन ॥ १३ ॥ इ० म० भा० विराटपर्वणि पांडवप्रवेशपर्वणि भीमप्र० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ १३ ॥ वैशंपायन उवाच ततः केशान्समुक्षिप्य वेष्टिताग्राननिदितान् ॥ कृष्णान्सूक्ष्मान्सूदून् दीर्घान्समुद्रथ्य शुचिस्मिता ॥ १४ ॥ १५ ॥

अवदत उक्तवान् अच्युतो धर्मः फलमदत्वान् व्यवत इति योगात्तस्यानुजं ॥ ६ ॥ सूदः पाककर्त्ता बलवो नामतः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तव कर्म न चैव समं मन्ये इतरकर्मणेति शेषः अतिमानुषं कर्म वदसीत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ इति विराटपर्वणि नैल० भा० भावदीपेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ १३ ॥ वेष्टिताग्रान् आकुंचिताग्रान् समुक्षिप्य वेणीकृत्या ॥ १४ ॥